

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 66

гр. С., 14.08.2024 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на четиринадесети август през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: полк. Стойко Др. Спасов

Членове: майор ВАСИЛ М. ПЕТКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно наказателно дело от общ характер № 20246000600057 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С Присъда № 5/21.03.2023 г. по НОХД № 217/2023 г. по описа на Военен съд-С. подсъдимата старшина Е. В. И. от в.ф....-Б. е призната за виновна в това, че около 07.20 ч. на 20.05.2020 г. в гр.С., на ул.“Б....“ срещу №..., при управление на МПС л.а. „Опел Корса“ с рег.№ ....., с посока на движение от гр.С. към гр.Б. и със скорост от около 66 км/ч нарушила правилата за движение-чл.20, ал.2 от ЗДвП като при възникнала опасност за движението предприема пресичане от дясно наляво по посока на движението ѝ от пешеходеца В. Г. А., не намалила скоростта си и предизвикала ПТП като блъснала с предната дясна част на автомобила си В. Г. А. и по непредпазливост причинила смъртта му, и на основание чл.343, ал.1, б.“в“ вр.чл.342, ал.1, предл. 3 от НК и чл.54 от НК ѝ е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години, чието изтърпяване е отложено за изпитателен срок от четири години като съдът е признал за невиновна подсъдимата И. и я оправдал по обвинението да е нарушила чл.21, ал.1 от ЗДвП.

На основание чл.343г от НК съдът е лишил подсъдимата от право по чл.37, т.7 от НК за управлява МПС за срок от две години.

Срещу присъдата е подадена въззивна жалба от защитника на

подсъдимата И. и от повереника на частните обвинители Л. А. В., Л. В. И., С. В. Г., Д. С. А.а и А. Г. А..

Във въззивната жалба и допълнението към нея, подадени от защитника на подсъдимата И. се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и при явна несправедливост на наложеното наказание. В жалбата се оспорват приети за установени от съда фактически положения, а именно, че пострадалият, непосредствено преди да предприеме пресичане, се е намирал на пътното платно, на границата на лентата за движение надясно и лентата за движение направо към гр.Б.. Заявено е, че на местопроизшествието няма лента за движение надясно, както и че пострадалият не се е намирал между двете пътни ленти, а се е намирал преди да предприеме пресичане на пътното платно, извън него от неговата дясна страна, стоейки неподвижно и с нищо неподсказващ, че има намерение да пресича. Оспорва се и приетото от основния съд, че пострадалият пешеходец е пресичал пътното платно със спокоен ход. На следващо място се оспорва приетото място на удара по широчина на пътното платно- в лентата за движение на автомобила на подсъдимата, на 2,70 метра навътре отдясно – наляво от момента на стъпване на пострадалия в лентата за движение. Сочи се още в тази насока, че автомобилът се е движел в неговата лента за движение в момента на удара и е бил на около 50 см от десния край на пътното платно. Твърди се, че с оглед повредите по предна дясна част на автомобила няма как да се приема, че мястото на удара по широчина на платното е на 2,70 м наляво от десния край на платното.

Като процесуални нарушения се заявява, че съдът не е отговорил на основния въпрос- предотвратим ли е бил ударът от страна на водача или не и при какви конкретни условия, както и от кой момент е възникнала опасността за водача. На този въпрос се приема, че липсвал отговор, тъй като защото такава конкретна задача не е била поставена на експертизата, а и съдът не е обсъждал изобщо този въпрос, независимо, че е бил поставен от защитата. Като съществено нарушение се изтъква от

защитата, че в обвинителния акт е посочено, че пострадалият е пресичал „тичайки“ пътното платно, а в присъдата съдът приел, че пострадалият е пресичал със „спокоен ход“ при скорост на движение от 5 км/ч. В тази насока се сочат конкретни недостатъци на изготвената и приета по делото автотехническа и съдебномедицинска експертиза. Според защитата е недопустимо вещите лица да работят с параметри по техен избор. Оспорва се изводът на експертизата, че пострадалият е изминал 2.70 метра до мястото на удара от момента на стъпването му на платното. Твърди се наличие на противоречия в самата експертиза, свързани с ръста на пострадалия А., ширината на крачката на мъж с подобен ръст, броя на крачките, които са необходими, за да стигне пострадалият до това място по ширината на платното. Според защитата некоректно определеното място на удара влияе и е функция на отговорите и на останалите въпроси, свързани със скоростта, отстояние и предотвратимост на удара. Заявено е, че изчисленията на експертизата, направени чрез компютърна симулация, са некоректни. Според жалбоподателя при компютърните симулации се използват формули, които са сложни диференциални уравнения и включват около 70 параметъра. Счита се, че експертите не биха могли изобщо да направят компютърна симулация, понеже не разполагат с такива данни. Изтъкнатите причини налагали извод, че експертното заключение е хипотетично и невярно. На следващо място в жалбата се оспорва и използването от експертите на т.нар. метод „Сирил“, по който е определена скоростта на отхвърляне на тялото. Сочи се, че този метод е относим само при челен (директен) удар, а за кос (тангенциален) удар методът бил неотносим. Обобщено твърди се, че вещите лица са работили с произволни параметри, което е недопустимо. От въззивната инстанция се иска отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимата И. да бъде призната за невиновна да е осъществила състава на чл.343, ал.1, б.„В“, вр.чл.342, ал.1 от НК. Алтернативно е направено искане за отмяна на присъдата и за връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.Третото искане, поставено в условия на алтернативност, е да бъде изменена постановената от първостепенния съд присъда в частта относно приложението на чл.54 от НК. Настоява се

съдът да определи наказание под предвидения от законодателя минимум и да не се налага предвиденото наказание по чл.37, т.7 от НК, както и да бъде прието от съда, че подсъдимата притежава перфектни хаактеристични данни, оказала е незабавно помощ на пострадалия, а самото произшествие е осъществено, поради изключително неправомерното поведение на пострадалия пешеходец. В третата алтернатива на искането във въззивната жалба се предлага на съда да намали размера на наложеното наказание лишаване от свобода от две години на три месеца, което от своя страна да бъде отложено за изтърпяване в рамките на тригодишен изпитателен срок.

В жалбата на частните обвинители се изтъква довод за явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се изменяване на присъдата като се увеличи наложеното наказание лишаване от свобода на четири години.

Настоящият съдебен състав на Военно-апелативния съд констатира, че въззивните жалби са подадени в срок, от надлежна страна. Делото е подсъдно на Военно-апелативния съд и няма основание за спиране или прекратяване на наказателното производство.

По двете въззивни жалби се е произнесъл предходен състав на военно-апелативния съд, който с Присъда № 2 от 05.02.2024 г. по ВНОХД № 29/2023 г е отменил атакуваната присъда в частта, в която подсъдимата е призната за виновна да е нарушила на инкриминираната дата правилата за движение по чл.20, ал.2 от ЗДвП и по непредпазливост причинила смъртта на пострадалия В. Г. А., в частта, в която е наложила на подсъдимото лице наказание лишаване от свобода за срок от две години, чието изтърпяване е отложено за изпитателен срок от четири години и в която ѝ е наложено наказание по чл.37, т.7 от НК. Вместо това въззивният съд е оправдал подс.И. по обвинението по чл.343, ал.1, б.“в“, вр.чл.342, ал.1, предл.трето от НК. В останалата част присъдата е потвърдена.

По касационен протест на прокурора и по касационна жалба на повереника на частните обвинители с Решение № 423/17.07.2024 г. по к.н.д.№432/2024 г. се е произнесъл ВКС. Последният е отменил

атакувания актк на Военно-апелативния съд и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на посочената съдебна инстанция със задължителни указания да извърши оглед на веществените доказателства- видеофайлове от записващите камери в района на произшествието, както и да изследва причината за противоречивата информация, съдържаща се в писмените материали, изхождащи от АПИ-Областно пътно управление- *София* и Столична община касателно участъка на ул.“Б....“№.../път III-802, в частност относно наличието на табели за начало и край на населено място в района на местопроизшествието към инкриминираната дата 20.05.2020 г. в посока от бул.“...“ към гр.Б..

Въззивният съд намира, че за да изпълни в пълен обем горепосочените указания на касационната инстанция следва да бъде назначена съдебна инженерно-техническа експертиза от едно вещо лице, разполагащо специални знания в областта на пътната безопасност /инфраструктура, което след като се запознае с материалите по делото, а именно:

- протокол за оглед на местопроизшествие / л.1 от досъдебното производство стр.3-8;

- писмено удостоверение от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№...../17.07.2020 г. /т.3 от досъдебното производство, л.22 /;

- писмено удостоверение от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№...../24.09.2020 г. /т.3 от досъдебното производство, л.24/;

- справка от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№ ..... /04.10.2023г. /л.56 от ВНОХД № 29/2023 г по описа на Военно-апелативен съд/;

- справка от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№ ..... /10.10.2023г. /л.60-61 от ВНОХД № 29/2023 г по описа на Военно-апелативен съд/

и извърши самостоятелно проучване в Агенция Пътна

инфраструктура, Областно управление С. и Столична община да отговори на въпросите: 1/ какво е знаковото стопанство на района на местопроизшествието - участъка на ул.“Б...” № .../път III-802, в частност относно наличието на табели за начало и край на населено място; 2/ поставени ли са били такива знаци, както и знак В-26 с ограничение на скоростта до 50 км/ч в района на местопроизшествието към инкриминираната дата 20.05.2020 г. в посока от бул.“...” към гр.Б.; 3/ попада ли този участък на територията на населено място към посочената дата-20.05.2020 г.

За съдебното заседание следва да бъде призовано и вещото лице, изготвило в хода на досъдебното производство видео-техническата експертиза с оглед указанията на касационния съд да бъде извършен оглед на веществените доказателства, представляващи видеофайлове от записващи камери, находящи се в района на местопроизшествието, които от своя страна са били предмет на изследване на експерта.

За изясняване на относимите към делото обстоятелствата и правилното му решаване съдът намира, че към настоящия момент не се налага разпит на подсъдимата на основание чл. 327, ал. 2 от НПК. По реда на чл.327, ал.3 от НПК не следва да допуска разпит на свидетели. Делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните и посочените по-горе експерти.

Предвид горното и на основания чл. 327 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА разглеждането на делото за 15.10.2024 г. от 10.30 ч. в гр. С., СЪДЕБНА ПАЛАТА на булевард „Витоша“ № 2, партер, зала № 4, за която дата да се призоват страните.

Да се призове вещото лице майор инж.П. М., изготвило назначената в хода на досъдебното производство видеотехническа експертиза / т.2 от досъдебното производство, л.36-68/

ДОПУСКА извършването на оглед на веществени доказателства- видеофайлове от записващи камери в района на произшествието, предмет на експертизата, изготвена от вещото лице майор инж.Пл.М.

НАЗНАЧАВА съдебна техническа експертиза от едно вещо лице В. Б. /адрес за призоваване гр.С.,ул.“Ш.П.“ № ....., тел. за връзка-*****), разполагащо специални знания в областта пътната безопасност /инфраструктура, което след като се запознае с материалите по делото, а именно:

- протокол за оглед на местопроизшествие / л.1 от досъдебното производство стр.3-8;

-писмено удостоверение от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№...../17.07.2020 г. /т.3 от досъдебното производство, л.22 /;

-писмено удостоверение от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№...../24.09.2020 г. /т.3 от досъдебното производство, л.24/;

-справка от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№ ..... /04.10.2023г. /л.56 от ВНОХД № 29/2023 г по описа на Военно-апелативен съд/;

-справка от Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. изх.№ ..... /10.10.2023г. /л.60-61 от ВНОХД № 29/2023 г по описа на Военно-апелативен съд/

и извърши самостоятелно проучване в Агенция Пътна инфраструктура, Областно управление С. и Столична община да отговори на следните въпроси: 1/ какво е знаковото стопанство в района на местопроизшествието- участък на ул.“Б...” № .../път III-802, в частност относно наличието на табели за начало и край на населено място; 2/ поставени ли са били такива знаци, както и знак В-26 с ограничение на скоростта до 50 км/ч в района на местопроизшествието към инкриминираната дата 20.05.2020 г. в посока от бул.“...” към гр.Б.; 3/ попада ли този участък на територията на населено място към посочената

дата 20.05.2020 г.

Вещото лице да се призове за датата и часа на съдебното заседание.

Да се осигури възможност на страните да се запознаят с материалите по делото и да направят необходимите извлечения.

Определението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____